

Finansministeren oplyst, at, saavidt det ved foreløbige Calculer paa nogen Maade kan gjøres klart, ville begge Forslag medføre en lige stor Udgift af Penge, og Spørgsmaalet er altsaa det, som forekommer mig ikke at være Rigsdagens Hovedsag, men netop at være Noget, der i høi Grad henhører til Regjeringen, nemlig Fordelingen af dette Beløb mellem de Embedsmænd, som det skal komme tilgode. Ligesom jeg nu nylig efter min fuldste Overbeviisning udtalte, at det Votum, der gik ud paa at nedsætte Beløbet, for mig, uanset min personlige Overbeviisning, vilde være et særdeles vægtigt Motiv til ikke at reise nogen Indsigelse, saaledes maa jeg paa den anden Side erkende, at der efter min Mening skal overmaade stærke Grunde til, for med Hensyn til dette nærmest Regjeringen vedkommende Spørgsmaal, hvorledes det Beløb, der saaledes af Statskassen bevilges til dette Niemed, skal fordeles mellem de Paagjældende, at modsætte sig Regjeringens Duffe. Det er et Punkt, hvori jeg vil tillægge enhver Regjering og altsaa navnlig en Regjering, til hvilken jeg har fuld Tillid, en meget afgjørende Indflydelse. Desuagtet er det en Selsfølge, at det paaligger ogsaa Thinget, da Lovforslaget jo ikke gaaer ud paa at fordre en stempel Creditbevilning, at veie de forskellige Systemer, der nu i de tvende Lovforslag foreligge os, at veie dem selvstændigt mod hinanden, og jeg troer ikke, at Landsstinget, navnlig hvor der som her foreligger en saa bestemt Afvigelse fra det forelagte Regjeringsudkast, kan skyde dette fra sig uden paa en Maade at fraskende sig sin Andeel i Lovgivningsmagten. Det staaer naturligtvis ethvert Medlem frit for at reise andre og yderligere Dvæstioner; men jeg for mit Vedkommende skal blive staaende ved denne ene Betragtning, om jeg foretrækker den Fordelingsmaade, som Regjeringen har foreslaaet, eller den, som Folkethinget har foreslaaet.

Forskjelligheden indskrænker sig, som de ærede Landsstingsmænd vide, egentlig til tvende Punkter. Det ene er nemlig, at den af Regjeringen nu foreslaaede Scala er noget anderledes end den, som i den foregaaende Dyrctidstillægslov, der nu af Folkethinget paany er tiltraadt, var vedtaget; men det forekommer

mig, at den nuværende Scala, skjøndt dette Spørgsmaal naturligtvis er af underordnet Vigtighed, er langt klarere og hensigtsmæssigere, og jeg tvivler ikke paa, at hvis den forrige Gang var fremkommet som Undringsforslag, vilde man i høi Grad have billiget den. Navnlige kan jeg ikke skjøne rettere, end at det er en ligefrem Afvigelse fra den Grundsatning, som ligger til Grund for hele Loven, nemlig at det er en procentvise Forhøielse, vel i en aftagende Scala, men dog procentvise rettende sig efter de de Vedkommende tilstaaede Gager, naar der i Lovforslaget gjøres en Undtagelse med Hensyn til et vist Beløb. Motivet til Loven er jo netop det, at den samme Sum Penge ikke nu er tilstrækkelig til derfor at erholde det samme Beløb af Livets Fornødenheder og Goder, som ellers, at man altsaa for 7—8 Mk. nu kun faaer, hvad man tidligere erholdt for 1 Rd.; men dette Forhold er jo dog aldeles klart udbjævnet, naar man lægger en saa stor Procentdeel til Lønnen, som svarer til Forholdet mellem 8 Mk. og 1 Rd.; men at Vedkommende paa Grund af Dyrctiden skulde erholde Andet og Mere, en udvidet og ny Adgang til at erhverve Goder, som de under regelmæssige Priser for de dem regelmæssigt tilstaaede Gager ikke kunde erhverve, er en Generøstet, som i finansiell Henseende er saa ubetydelig, at den ikke skulde vække Strupler hos mig, men som er complet principstridig. Vigtigere er derimod den anden Forskjel, idet Regjeringen vil kunne fyldestgjøre Loven med omtrent den samme Sum, ved at tillægge de noget høiere Lønnede, dem mellem 800 og 1000 Rd., som ere gifte eller Familieforsørgere, eller — som jeg helst vil kalde det — have en Familie at forsørge, Andeel i Loven, skjøndt i et i de høiere Grader meget aftagende Forhold, hvorimod det af Folkethinget vedtagne Forslag stryger disse, men tillægger de mindre Lønnede, ogsaa naar de ere ugifte, eller med andre Ord dem, der ene og alene have sig selv at forsørge, en Andeel. Dette kan jeg nu paa ingen Maade finde retfærdigt.

Dersom man anseer sig istand til at yde begge Kategorier det, som disse to Lovforslag tiltænker hver især af dem, da skal Ingen være villigere til at give sin Stemme dertil end jeg.